

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 9

Utgitt 27 februar.

1908

Lov

25 febr.

om tillæg til lov angaaende skreifiskerierne i Lofoten
av 6 august 1897.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Os er blit forelagt det nu forsamlede, ordentlige Stortings beslutning av 22 februar dette aar, saalydende:

§ 1. Vedkommende regjeringsdepartement kan for hvert aars fiske fastsætte, at der, naar havdeling efter § 16 a i lov angaaende skreifiskerierne i Lofoten av 6 august 1897 er iverksat, skal være adgang til i visse opsynsdistrikter paa nedenfor nævnte maate at fastsætte, hvorvidt havstrækning, som er tildeelt brukerne av natliner, skal deles mellem brukerne av de forskjellige slags farkoster saaledes, at der tildeles brukerne av almindelige linebaater, der roes fra land, en havstrækning, hvor natlineredskaber, som brukes fra andet slags farkoster — skøiter, motorbaater og dampskibe — eller disses fangstbaater, ikke tilstedes adgang.

I hvert av vedkommende opsynsdistrikter skal vælges et særskilt utvalg paa 4 mænd med varamænd, hvorav 2 mænd med varamænd vælges av og blandt hovedsmændene paa de indtegnede linebaater og 2 mænd med varamænd av og blandt førerne paa de indtegnede farkoster, som ikke kan henregnes til almindelige linebaater. Opsynet bestemmer tid og sted for valget, der skal være bekjendtgjort ved opslag 2 dage før dets foretagelse.

Avstemningen sker skriftlig eller mundtlig særskilt for hvert merkedistrikt under ledelse av opsynsbetjenten, som fører protokol derover. De, som ved sammenlægning av stemmerne i de forskjellige merkedistrikter viser sig at ha faat de fleste stemmer, er valgt. Har flere like mange stemmer, avgjøres valget ved lodtrækning mellem disse.

25 febr. De valgte medlemmer av utvalget er i henseende til rettigheter og pligter likestillet med de i ovennævnte lov av 6 august 1897 § 11 nævnte utvalgsmedlemmer. Samme lovs § 13 er ogsaa gjældende for det heromhandlede utvalg.

Det tilkommer utvalget i form av vedtægt at fastsætte, hvorvidt og i tilfælde hvorledes deling av havstrækning, som er tildelt brukerne av natliner, skal iverksættes.

Om den besluttede vedtægts offentliggjørelse, ikrafttræden og ophør samt om straf for dens overtrædelse gjælder, hvad der i ovennævnte lovs § 16, 2det, 3dje og 4de led er fastsat, dog saaledes, at vedtægten i hvert fald træder ud av kraft, naar opsynet for vedkommende aars fiske hæves.

§ 2. Nærværende lov træder ikraft straks.

Thi har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som lov under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 25 februar 1908.

Haakon.

(L. S.)

J. Løvland.

Hesselberg.

25 febr.

Kongelig resolution

av 25 februar.

I henhold til lov av 22 mai 1875 angaaende adgang til at gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfæstelse paa en av kjøbstaden Hamar formænd og repræsentanter under 14 december 1907 fattet beslutning om forandring i § 1 i den ved kongelig resolution av 25 juli 1898 approberte vedtægt for nævnte kjøbstad angaaende adgang til at gi offentlige forestillinger m. v.

§ 1, 1ste punktum skal altsaa nu lyde saaledes:

»Adgang til at gi dramatiske forestillinger, konserter eller lignende meddeles av politimesteren«.

25 febr.

Kongelig resolution

av 25 februar.

1. I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 om adgang til at

gi dramatiske og andre offentlige forestillinger meddeles stadfæstelse paa en av herredsstyret for nordre Odalen herred under 22 juni og 7 december 1907 fattet beslutning til politivedtægt for bemeldte herred. 25 febr.

2. Den ved kongelig resolution av 3 juni 1893 approberte politivedtægt og den ved kongelig resolution av 8 december 1900 approberte vedtægt for herredet om dramatiske og andre offentlige forestillinger ophæves fra den dag av, da den under post 1 nævnte vedtægt træder i kraft.

Den approberte vedtægt er saalydende:

§ 1. Paa offentlig vei — herunder indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei eller adkomst — maa opløp eller sammenstimlen av folk, hvorved den offentlige orden forstyrres, den veifarende forulempes eller færdselen hemmes, ikke finde sted.

§ 2. Dans, kortspil og nydelse av berusende drikke er forbudt paa offentlig vei.

§ 3. Paa vinterføre er de kjørende pliktig til at anbringe en klart lydende bjelde eller klokke paa sine hester, saa at man i tilbørlig avstand kan høre deres komme.

Dette forbud skal dog ikke gjælde ved begravelser.

§ 4. Badning kan av politiet forbydes paa steder, hvor det antages at vække offentlig forargelse.

§ 5. Ingen maa betro forspændt kjøretøi eller hest til nogen, som er beruset, eller som av andre grunde maa antages ikke at være istand til at styre hest.

§ 6. Det er forbudt at la hester eller kreaturer drive løs paa offentlig vei uten forsvarlig tilsyn.

§ 7. Naar hunder viser sig glubske eller bidske eller har den vane at forulempe mennesker eller hester, at fare imot dem eller gjør ad dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv.

Det samme gjælder om hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller race finder at kunne være farlige.

Eier av hund har at holde denne tilbake, naar den i hans paasyn anfælder nogen.

§ 8. Tisper maa i løpetiden holdes inde av eieren, saasnart denne blir vidende om, at de er løpske.

Hunder, som løper omkring uten at ledsage nogen, og hvis eier ikke kjendes, kan av politiet opbringes, hvorefter de fremlyses i offentlig blad. Saafremt ingen eier melder sig inden 14 dager efter fremlysningen, kan politiet la hunden dræpe eller sælge. Forvoldte omkostninger utredes av eieren eller i tilfælde av herredskassen.

25 febr. § 9. Enhver, der ernærer sig ved bevertning med spise- eller drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mot orden eller sømmelighet.

§ 10. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdager til kl. 5 eftermiddag paa disse dager og ellers fra kl. 12 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjester indlates eller opholde sig paa deslike steder.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller gjestgivergaarder i den nævnte del av døgnet.

Ved forskrifterne i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg av brændevin samt utskjækning av brændevin, øl og vin ifølge lovgivningen gjældende bestemmelser.

§ 11. Tilladelse til at gi dramatiske forestillinger, saasom operaer, balletter, pantomimer, skuespil og deslike samt konserter, meddeles av lensmanden.

Tilladelsen bør i regelen ikke negtes, medmindre det kan befryktes, at den vil bli benyttet paa saadan maate, at orden eller sædelighet krænkes. Den kan tilbakekaldes, naar forestillingens art eller vedkommendes forhold findes at paakræve dette.

§ 12. Tilladelse til at gi offentlige forestillinger eller forevisninger av anden art end i § 11 omhandlet, derunder indbefattet kunstberidning, kapløpning, magiske eller ekvilibristiske og lignende forestillinger, menagerier, panoramaer eller andre severdigheter, meddeles ogsaa av lensmanden. Tilladelsen kan naarsomhelst tilbakekaldes.

§ 13. Tilladelsen til de i §§ 11 og 12 omhandlede forestillinger knyttes altid til bestemt person og meddeles under betingelse, at vedkommende skaffer lokale, som har tilstrækkelig ventilation og ansees betryggende for publikum for tilfælde av pludselig ildebrand eller panik.

Politiets tjenestemænd anvises passende pladser i saadant antal, som av dette selv findes fornødent. Foranlediges reiseutgifter ved politiets tilstedeværelse, utredes disse altid av vedkommende forestillingsgiver eller foreviser.

§ 14. De, som avholder forestillinger eller forevisninger av heromhandlede art, har at etterkomme de av lensmanden for tilfældet givne bestemmelser samt at betale i avgift til herredskassen fra 2 til 50 kr. for hver forestilling eller forevisning eller for hver dag, saadanne holdes.

Avgiften bestemmes av lensmanden, som dog under særegne omstændigheter, efter saavidt mulig konferense med ordføreren, ganske kan frafalde samme. Den indbetales forskudsvis til lensmanden og tilstilles av ham herredskassereren ledsaget av behørig forklaring.

§ 15. Overtrædelse av nærværende vedtægter blir, saa 25 febr. fremt tilfældet ikke gaar ind under strengere straffebud, at anse med bøter efter loven.

Kongelig resolution

25 febr.

av 25 februar.

I henhold til lov om kommunale slagtehus, kjødkontrol m. v. av 27 juni 1892 (jfr. lov av 27 juli 1895 og lov av 6 august 1897) dens § 2 bestemmes, at kjøt av dyr, der slagtes inden følgende dele av kjøbstaden Narvik, nemlig Fagernes, Framnes, Lillevik, Ovnesvik og Paaskestrand eller Slaatviksstrand — indtil videre fritages for undersøkelse av kommunal kjøtkontrol, naar kjøtet ifølge erklæring avgivet av den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes av denne og hans husstand.

Kongelig resolution

25 febr.

av 25 februar.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 bestemmes, at de ved høieste resolution av 27 oktober 1902 for de i Ulvaadalen i Grytten herred, Romsdal amt, beliggende vand, elver og bækker for et tidsrum av indtil 5 aar fastsatte fredningsbestemmelser blir gjældende indtil videre.

Denne resolution træder straks i kraft.

Kongelig resolution

25 febr.

av 25 februar.

I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 29 bestemmes, at paa den strækning utenfor Søyaelven i Nordmør fogderi, Romsdal amt, som begrænses av en ret linje fra gaarden Søssets nøst i syd til Pederstuen—Kvandes nøst i nord, skal det i tiden fra og med 15 april til og med 30 september være forbudt at benytte kilenot, lakseværp, kastenot, sættegarn eller lignende redskaper. Dog skal dette forbud ikke være til hinder for bruk av sildenøter og sildegarn, der

25 febr. bevislig anvendes til fangst av sild, ei heller av bundgarn, der anvendes til fangst av anden fisk end laks eller sjørret.

Kongelig resolution av 1 juni 1876 om fredning av denne strækning ophæves.

Overtrædelse av foranstaaende forbud er belagt med straf.

25 febr.

Kongelig resolution

av 25 februar.

I medhold av § 8 i lov om værnskogens bevarelse og mot skogenes ødelæggelse av 20 juli 1893 meddeles approbation av efterstaaende av herredsstyret for søndre Aurdal herred, Kristian amt, i møte den 30 november 1907 besluttede vedtægter mot skogens ødelæggelse inden herredet:

§ 1. Det er forbudt at aavirke til salg eller industriel produktion friske, voksedygtige bartrær, som utenpaa barken holder mindre tvermaal end 15 cm. regnet 6 — seks — meter fra høieste jordflate.

§ 2. Undertrykte, øiensynlig beskadigede eller vantrevne bartrær under den i § 1 nævnte dimension kan aavirkes til salg eller industriel produktion efter 14 dages forutgaaende anmeldelse til vedkommende tilsynsmand. Denne skal, naar det av hensyn til skogens bevarelse eller forsvarlige skjøtsel ansees paakrævet, paa stedet undersøke forholdene, anwise teig- eller gruppehugst, eller naar forholdene gjør det nødvendig, utblinke de undermaalstrær, som skal kunne sælges.

Finder nogen, at tilsynsmanden uskjønksomt har negtet at tilstede undermaalshugst, har han adgang til inden 14 dage, efterat negtelse av hugsten er ham meddelt, at indanke spørsmålet til avgjørelse av 2 af de øvrige i herredet fungerende tilsynsmænd, der opnævnes av ordføreren.

§ 3. Barkflekning og barhugst paa staaende trær er forbudt.

§ 4. Trævirke til gaardsfornødenhet og husbehov for den gaard, under hvilken skogen er matrikulert, eller til fyldestgjørelse av den bruksret, der maatte tilkomme nogen som eier eller bruker av jordeiendom, samt tørre, raatne vind- eller snebrudte trær og vindfald, kan hugges uten hinder av disse vedtægter.

§ 5. Til at utøve det tilsyn, som disse vedtægter forutsetter, ansætter herredsstyret det fornødne antal tilsynsmænd. Disse meddeles instruks av herredsstyret. De med tilsynet forbundne utgifter utredes av herredskassen, forsaavidt de er en

følge av bestemmelserne i § 2 eller av vedtægternes overholdelse 25 febr. i sin almindelighet.

§ 6. Nærværende vedtægter kommer ikke til anvendelse paa:

- a. Inden herredet liggende almenninger, som er offentlig bestyrelse undergit.
- b. Herredets værneskog, for hvilke vedtægter er approbert ved kongelig resolution av 24 februar 1900.
- c. Skogstrækninger, som opryddes og indlægges til dyrkningsland, husmandspladser, hustomter, sætrer og veier.

Anmeldelse om, at skogstrækninger agtes anvendt til saadanne øiemed, maa iforveien ske til tilsynsmanden.

§ 7. Overtrædelser av disse vedtægter straffes overensstemmende med den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339 med bøter.

Kongelig resolution

25 febr.

av 25 februar.

I medhold av § 8 i lov om værnskogens bevarelse m. v. av 20 juli 1893 meddeles approbation paa de av herredsstyret for Rennebu herred, søndre Trondhjem amt, i møte den 28 oktober 1907 besluttede vedtægter mot skogenes ødelæggelse inden herredet.

Vedtægterne er saalydende:

§ 1. Med de i § 2 nævnte undtagelser er aavirkning av bartrær forbudt uten efter utvisning af amtsskogmesteren eller en anden av herredsstyret godkjendt skogkyndig mand, der i tilfælde blinker de utviste trær paa rot og stamme med kommunens blinkøks. Under utblinkningen tages særlig hensyn, at skogen paa naturlig maate kan forynge sig selv, og at dens produktionsevne ikke forringes.

§ 2. Ovenstaaende bestemmelser kommer ikke til anvendelse paa:

- a) Hugst til vedkommende hugstberettigedes eget gaards- og husbehov.
- b) Hugst av trær, som holder mindst 21 cm. i tvermaal paa største kant utenpaa barken 5 meter fra høieste rot.
- c) Hugst av tørre og vindfældte trær. Hugst til rydning av jord til opdyrkning, hustomter, veibygning samt i andre lignende øiemed, naar herredsstyrets samtykke paa forhaand er indhentet.

§ 3. Ved hugst eller fremdrift af tømmer maa veksterlig skog ikke beskadiges, uten naar det er uundgaelig.

25 febr.

§ 4. Tilsynsmænd, som har at paase vedtægternes overholdelse, ansættes av herredsstyret i et antal, som dette bestemmer. Disse skal inden hvert aars 30 juni oversende herredsstyret en almindelig indberetning om sin virksomhet. De pligter at undersøke, om der i skogen foretages noget i strid med disse vedtægter, at indgi beretning om dette og efter ordre av herredsstyret at foreta fornøden nærmere undersøkelse mot en godtgjørelse af kr. 2,50 pr. dag, hvilket utredes af herredskassen. Den, som forlanger utblinkning i henhold til § 1, kan av herredsstyret paalægges at betale til den, som utfører samme, en godtgjørelse av kr. 3,00 pr. dag.

§ 5. I fald vedkommende hugstberettigede er misfornøiet med utblinkning i henhold til § 1, kan han kræve saken forelagt 3 mænd, som opnævnes av herredsstyret, til endelig avgjørelse, mot at utrede omkostningerne. Dog kan de opnævnte mænd, dersom de finder anken begrundet, bestemme, at disse utgifter utredes av herredskassen.

§ 6. Enhver, som agter at foreta saadan hugst, hvortil utblinkning ifølge vedtægterne kræves, skal gjøre anmeldelse derom til herredsstyret mindst 6 uker, førend hugsten agtes paabegyndt.

§ 7. Overtrædelse af nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339.

25 febr.

Kongelig resolution

av 25 februar.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Øiestad herred, Nedenes amt, i møter den 30 april og 27 august 1907 besluttede regler angaaende forebyggelse og slukning av skogbrand inden herredet:

§ 1. Herredet inddeles i 5 brandkredse med følgende navne: a. Nedenes og Natvig kreds, b. Strømm og Braastad kreds, c. Vrængen, Asdal og Nersten kreds, d. Øiestad og Rise kreds, e. Nævisdals kreds.

§ 2. For hver kreds vælger herredsstyret en brandmester med suppleant. Disse pligter at fungere i 3 aar, hvorefter de kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid.

§ 3. Det paaligger brandmesteren at holde øie med, at bestemmelseerne i lov av 14 juli 1893 om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. ikke overtrædes, og har han i tilfælde av skogbrand hurtigst mulig at indkalde det fornødne

slukningsmandskap og uopholdelig at begi sig til brandstedet 25 febr. for at lede slukningsarbeidet. Findes det nødvendig, underretter han ogsaa de andre brandmestre for at tilkalde mandskap fra de andre brandkredse. Den, i hvis kreds branden er opstaaet, fører i tilfælde overledelsen av slukningsarbeidet.

§ 4. Enhver inden herredet bosat, voksen, arbeidsfør mand, der er skikket til at delta i slukningsarbeidet og ikke har gyldig forfald, er pliktig til, efter tilsigelse av en brandmester, at indfinde sig paa brandstedet medhavende mulig forhaandenværende redskap, saasom økse, hakke, spade eller bømme og der utføre hvad brandmesteren paalægger ham. Slukningsarbeidet blir at anse som en hjelp, der i almindelighet bør ydes uten betaling, men vedvarer arbeidet over et døgn, kan vedkommende efter indgit andragende vente sig av herredskassen tilstaat en passende godtgjørelse efter herredsstyrets nærmere bestemmelse.

§ 5. Mandskap, som er opbudt til slukning av skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningen, forinden vedkommende brandmester dertil har git tilladelse. Antages ilden slukket eller begrenset, utvælger brandmesteren nogen mænd, der efter tur skal holde vakt, indtil al fare for ildens opblussen er forbi. Forinden mandskapet forlater brandstedet, bør lederen av arbeidet søke indhentet, saavidt mulig, opplysninger om, hvorledes ilden er opkommet.

§ 6. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan lederen av slukningsarbeidet, uten hensyn til innsigelser fra eierens side, efter omstændighetene la fælde tilstøtende skog, grave diker, nedbryte gjærder, optænde motild og forøvrig iverksette de til ildens slukning nødvendige arbeider. Dog bør han, forinden der skrives til alvorligere foranstaltninger av nævnte art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadføre sig med de andre brandmestre eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver av herredets beboere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaaet, opfordres til derom snarest mulig at underrette vedkommende brandmester.

§ 8. I tiden fra 1 juni til 1 september maa brandmestrene og deres suppleanter ikke samtidig være fraværende fra herredet, medmindre de har stillet stedfortrædere, som godkjendes av herredsstyret eller dets ordfører.

§ 9. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende brandmester at avgi til herredsstyret en indberetning, indeholdende opplysninger om ildens opkomst og utbredelse, skadens størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesat sine pligter, som nærværende regler paalægger, samt om hvad der forøvrigt kan antages at være av interesse.

25 febr. § 10. De utgifter, som foranlediges ved iverksættelsen av heromhandlede foranstaltninger til forebyggelse og slukning av skogbrand, utredes av herredskasen.

§ 11. De valgte brandmestre og suppleanternes navne og bopæl blir paa bedste maate at bekjendtgjøre.

§ 12. Overtrædelse av nærværende regler straffes efter den almindelige borgelige straffelovs § 339.

§ 13. Disse regler træder i kraft 1 april 1908.

25 febr.

Kongelig resolution

av 25 februar.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Bygland herred, Nedenæs amt, i møte 10 mai 1907 besluttede regler angaaende forebyggelse og slukning av skogbrand inden herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte regler er saalydende:

§ 1. Kwart sokn i heradet skal vera ein brannrote.

§ 2. Heradstyret vel ein sløkkeformann og 2 varamenn for kvart sokn eller brannrote. Dei stend i 3 aar og kann daa fraasegja seg val for likso lang tid. Sløkkeformannen lyt hava tilsyn med, at skogbrannslovi (lov av 14 juli 1893, s. m. h. m. lov av 27 juli 1896) og reglar um hindring og sløkking av skogbrann vert fylgde, og vert han kjend med, at nokon bryt lov og reglar, lyt han melda dette skriftleg til lensmannen.

Naar skogbrann bryt ut, sender formannen utan stans bod rundt i brannroten til skogeigarar og andre med tilsegjing um aa møte til brannstaden til sløkking. Han maa ogso straks gjeva melding til lensmannen og so fort raad er, koma iveg til brannstaden for aa styra og leida sløkkearbeidet.

§ 3. Kvar, som eig jord med skog til, skal etter tilsegjing av formannen senda ein eller fleire mann til sløkking og skylda aa utføra somange dagsverk utan bitaling som egedomen hev skyldmark. Dei hev og aa lata til arbeidsgreidor so som øksar, spadar eller grev.

Alle andre vaksne og arbeidsføre karar i roten skal og etter tilsegjing vera skyldige til utan bitaling aa arbeida 1 — ein — dag kvar med sløkking.

Utanfor dette lønlause arbeidet skal kvar vaksen og arbeidsfør kar vera skyldig til aa arbeida med sløkking, solenge det trengst mot ei dagløn av 2,00 — tvo — kroner.

§ 4. Sløkkeformannen skal, um det er fornaudi, krevja 25 febr. hjelp fraa dei andre brannrotar paa same vilkaari. Sløkkeformannen i den til hjelp tilsagde roten hev daa aa møta fram paa brannstaden med sit folk. Formannen i den roten, der brannen tok til, hev yverstyret.

§ 5. Naar sløkkeformannen lyt taka leigefolk med til sløkking, skal han utan stans gjeva melding til heradets ordførar, som so fort ske kann held møte av heradstyret. Fyrr heradstyret kann halda møte, hev sløkkeformannen aa taka dei leigefolk som trengst. Er der høve til det, skal han samraadast med medlemer av heradstyret.

§ 6. Naar ein skogbrann er sløkt, skal sløkkeformannen gjeva melding til heradstyret um, korleis elden braut ut, kor vidt brannen for og um skaden brannen gjorde. Likeins um nokon let vera aa gjera sin skyldnad ved sløkkingi. So hev han og etter heradstyrets fyresegn aa senda oppgjer um kostnaden. Avskrift av meldingi skal sendast til amtmannen.

§ 7. Utgifter ved sløkking skal verta utlikna paa heradets matrikulskyld.

Fyrebils skal utgifti takast av heradskassen.

§ 8. Den som bryt desse reglar vert aa straffa med bot etter »Den almindelige borgerlige straffelov« av 22 mai 1902 § 339, dersom tilfellet ikkje kjem inn under strengare straffereglar.

§ 9. Desse reglar træder i kraft 1 mai 1908.

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.